

Bruxelles, den 19. november 2018
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Gennemførelse af henstillingen om langtidsledighed: Beskæftigelsesudvalgets nøglebudskaber - Godkendelse af Beskæftigelsesudvalgets nøglebudskaber

Vedlagt følger til delegationerne nøglebudskaberne fra Beskæftigelsesudvalget om gennemførelsen af Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet (*EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1–5*), der skal godkendes af Rådet (EPSCO) på samlingen den 6. december 2018.

Bilag 1: Beskæftigelsesudvalgets endelige konklusioner om langtidsledighed findes i ADD 1 til dok. 14409/18.

Bilag 2: Data vedrørende henstillingen om langtidsledighed findes i ADD 2 til dok. 14409/18.

Gennemførelse af henstillingen om langtidsledighed: Beskæftigelsesudvalgets nøglebudskaber til EPSCO-Rådet

Beskæftigelsesudvalget gennemførte sin anden evaluering af gennemførelsen af Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet i alle medlemsstater den 3. oktober 2018 (en første evaluering var blevet foretaget den 15. december 2016). Denne evaluering fandt sted på baggrund af en forbedret arbejdsmarkedssituation i hele EU, hvilket er med til at give bedre resultater for langtidsledige på arbejdsmarkedet.

Langtidsledigheden var i 2017 på 3,4 % i EU som helhed, hvilket er et fald fra 4,4 % i 2015. Antallet af langtidsledige i EU er fortsat faldende og lå på 7,3 mio. i 2017. Det er positivt, at tallene er faldet siden 2015 i alle medlemsstater med undtagelse af Luxembourg og Østrig, hvor stigningerne var marginale. De største forbedringer i langtidsledigheden skete i Kroatien og Spanien. Langtidsledigheden varierer fra 1-1,5 % i Tjekkiet, Danmark, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige til 4,5-8 % i Cypern, Spanien, Italien og Slovakiet og 15,3 % i Grækenland. På trods af denne forbedring udgør langtidsledighed stadig en stor menneskelig og økonomisk omkostning for EU, og der er stadig forskelle på tværs af EU.

Beskæftigelsesudvalget fandt, at selv om alle medlemsstater har truffet foranstaltninger til at forbedre gennemførelsen af henstillingen siden den forrige evaluering i 2016, er der forskelle i niveauet af gennemførelse. Nogle medlemsstater befinder sig på et fremskredent stadium, mens andre stadig mangler at indføre centrale områder af henstillingen.

Beskæftigelsesudvalget bemærkede, at de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet er et overordnet problem, som er afgørende for en effektiv gennemførelse af henstillingen i alle medlemsstater. Nogle medlemsstater oplever også store regionale forskelle i de offentlige arbejdsformidlingers resultater, hvilket der skal rettes op på.

Under evalueringen blev der bemærket en række andre bredere reformer, som kan have en indvirkning på integrationen af langtidsledige på arbejdsmarkedet, f.eks. reformer af systemerne for erhvervsrettet uddannelse.

Evalueringen fremhævede også den positive rolle, som ESF-midler spiller i en række medlemsstater med hensyn til at bekæmpe langtidsledigheden.

Beskæftigelsesudvalget noterer sig også rapporten fra Udvalget for Social Beskyttelse fra 2018, som undersøgte, hvordan sociale tjenester fremmer arbejdsmarkedsintegration af de personer i den erhvervsaktive alder, der er længst væk fra arbejdsmarkedet. Rapporten indeholder en række relevante betragtninger. Den konkluderede, at personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, ikke blot kræver aktive arbejdsmarkedsprogrammer, men også foranstaltninger, som tackler hindringer for social inklusion. Rapporten fastslog også, at en lang række personlige målrettede sociale tjenester udbydes til alle eller til dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, og at disse tjenester i stigende grad leveres på en integreret måde.

For så vidt angår de fire hovedområder i henstillingen bemærker Beskæftigelsesudvalget endvidere følgende:

I en række medlemsstater sikres der en høj grad af **tilmelding af langtidsledige** ved at gøre ydelserne betinget af en sådan tilmelding. Dette viste sig at være nyttigt til at skabe en stabil tilknytning mellem den langtidsledige og de offentlige arbejdsformidlinger. Nogle medlemsstater har indført en politik, som skal forebygge, at de langtidsledige framelder sig igen. Mange medlemsstater mangler dog stadig at forbedre den opsøgende indsats over for de ikkeerhvervsaktive og udvikle incitamenter til at tilmelde sig og forblive tilmeldt til arbejdsformidlingen, hvor sådanne incitamenter ikke findes.

Evalueringen bekræftede, at supplerende tjenester er vigtige for langtidsledige, da de kan have behov for sociale, sundhedsmæssige og andre støtteforanstaltninger på deres vej til beskæftigelse. Der er generelt gjort en indsats for at øge **koordineringen** mellem de offentlige arbejdsformidlinger, sociale tjenester og andre tjenesteydere. Nogle medlemsstater er ved at udarbejde IT-løsninger til udveksling af oplysninger, mens andre er ved at etablere samarbejdsprotokoller. Men koordineringen er fortsat en overordnet udfordring for mange medlemsstater af en række forskellige årsager, herunder databeskyttelsesspørgsmål, ansvarsfordelingen mellem institutioner og manglende ressourcer.

Der er også meget forskellige nationale tilgange til etableringen af det **centrale kontaktpunkt**. Nogle medlemsstater integrerer relevante tjenester fuldt ud, nogle gange ved hjælp af en fysisk "one-stop-shop", mens andre har én koordinerende myndighed, som skaber forbindelse og henviser til andre institutioner. Flere medlemsstater har desuden udpeget den myndighed, som skal være det centrale kontaktpunkt, men har endnu ikke iværksat de foranstaltninger, som konkret skal sikre dets funktion, gennem koordinering med andre tjenester.

Aftaler om jobintegration eller tilsvarende modeller er til stede i de fleste medlemsstater. Nogle har ajourført de eksisterende redskaber for bedre at afspejle de langtidslediges behov. Der er også behov for at gøre en større indsats, især når det drejer sig om at evaluere individuelle vurderinger regelmæssigt og ajourføre dem, når det er nødvendigt. Denne ajourføring er meget vigtig, men foretages ikke i alle medlemsstater.

Medlemsstaterne gennemfører en række aktiviteter under overskriften **engagement hos arbejdsgiverne**. Beskæftigelsesudvalget har set en række innovative tilgange: Nogle medlemsstater har særligt personale i de offentlige arbejdsformidlinger, der beskæftiger sig med dette engagement, hvilket er lovende, mens andre kombinerer løntilskud med oplæring på arbejdspladsen. Beskæftigelsesudvalget ser frem til at høre resultaterne af disse foranstaltninger i fremtiden. Der mangler stadig en mere strategisk tilgang til partnerskaber med arbejdsgivere i nogle medlemsstater. Selv om samarbejdet med arbejdsmarkedets parter som regel er på plads, kunne det i nogle tilfælde godt være mere formaliseret og bedre struktureret, især på lokalt plan.

Overvågningen af henstillingen understøttes også af kvantitative data, der indsamles med bistand fra medlemsstaterne. Den anden fuldstændige dataindsamlingsøvelse baseret på den indikatorramme, der blev udviklet af Beskæftigelsesudvalget, blev iværksat i 2018 (en oversigt over resultaterne findes i bilaget til nærværende nøglebudskaber). Samlet set har den anden dataindsamlingsrunde vist store forbedringer i kvaliteten og fuldstændigheden af de data, der indsamles. Medlemsstaterne er blevet bedre til at tilpasse deres data med specifikationerne i indikatorrammen, hvilket viser deres engagement med hensyn til overvågning af henstillingen. De indsamlede data gør det lettere at beregne nøgleindikatorerne for de fleste lande og udgør et godt udgangspunkt for løbende årlig overvågning af fremskridt. Næste års dataindsamlingsøvelse vil medtage metodologiske forbedringer på grundlag af de erfaringer, der er gjort i løbet af de to første dataindsamlingsrunder (2017 og 2018). Disse forbedringer vil forenkle overvågningen, mindske byrden for medlemsstaterne og gøre det lettere at fortolke resultaterne.

Trods fremskridt i overvågningen er der behov for en yderligere indsats. Medlemsstaterne opfordres til at tage skridt til at forbedre kvaliteten og fuldstændigheden af dataene og forbedre deres kapacitet til at følge op på personer, når de ikke længere er arbejdsløse, f.eks. ved at anvende forbundne registre. Hvis der sikres et komplet sæt opfølgingsdata, vil det give et klarere billede af, om der skabes bæredygtige resultater for de langtidsledige.
